

M. K. Bhadrakumar: Nemecko-Čínsko-Ruský trojuholník na Ukrajine

- CZ24 News | 25. prosince 2022

USA: Americký minister zahraničných vecí Antony Blinken si pravdepodobne myslel, že vo svojej samozvanej úlohe svetového policajta je jeho výsadou kontrolovať, čo sa deje medzi Nemeckom, Čínou a Ruskom. Samozrejme, Blinkenov piatkový telefonát čínskemu štátnemu radcovi a ministrovi zahraničných vecí Wang Yiovi sa ukázal ako fiasko, konštatuje významný indický medzinárodný pozorovateľ, bývalý diplomat M. K. Bhadrakumar

Jeho zámerom bolo s najväčšou istotou získať podrobnosti o dvoch výmenách názorov na vysokej úrovni, ktoré čínsky prezident Si Ťin-pching uskutočnil v nasledujúcich dňoch minulého týždňa – s nemeckým prezidentom Frankom-Walterom Steinmeierom, resp. s predsedom strany Jednotné Rusko a bývalým ruským prezidentom Dmitrijom Medvedevom.

Blinken vyslovil inteligentný odhad, že Steinmeierov utorňajší telefonát Siovi a Medvedevova prekvapivá návšteva Pekingu a jeho stredajšie stretnutie so Siom nemuseli byť náhodné. Medvedevovou úlohou by bolo odovzdať Si Ťin-pchingovi nejakú veľmi citlivú správu od Putina. Len minulý týždeň sa objavili správy, že Moskva a Peking pracujú na stretnutí Putina a Si Ťin-pchinga koncom tohto mesiaca.

Steinmeier je skúsený diplomat, ktorý zastával post ministra zahraničných vecí v rokoch 2005 – 2009 a opäť v rokoch 2013 – 2017, ako aj post vicekancelára Nemecka v rokoch 2007 – 2009 – a to všetko v období, keď bola nemeckou kancelárkou Angela Merkelová (2005 – 2021). Merkelová zanechala po sebe dedičstvo v podobe prudkého nárastu vzťahov Nemecka s Ruskom aj Čínou.

Steinmeier je vysokopostavený politik patriaci k Sociálnodemokratickej strane – rovnako ako súčasný kancelár Olaf Scholz. Je isté, že Steinmeierov telefonát so Siom bol konzultovaný so Scholzom. To je jedna vec.

Najdôležitejšie je, že Steinmeier zohral zásadnú úlohu pri rokovaní o dvoch minských dohodách (2014 a 2015), ktoré stanovili balík opatrení na zastavenie bojov v Donbase v následnom prúde prevratu v Kyjeve podporovaného USA.

Keď sa minské dohody začali do roku 2016 rozpadávať, Steinmeier zasiahol s geniálnou myšlienkou, ktorá sa neskôr stala známou ako Steinmeierova formula, v ktorej sa uvádza postupnosť udalostí uvedených v dohodách.

Konkrétne Steinmeierova formula požadovala, aby sa na separatistických územiach Donbasu konali voľby podľa ukrajinských právnych predpisov a pod dohľadom OBSE. Navrhovalo sa v nej, že ak OBSE vyhodnotí hlasovanie ako slobodné a spravodlivé, potom sa bude iniciovať osobitný samosprávny štatút pre tieto územia.

Samozrejme, to všetko je dnes už minulosťou. Merkelová sa nedávno v rozhovore pre noviny Zeit "priznala", že dohoda z Minska bola v skutočnosti pokusom Západu získať "neoceniteľný čas" na to, aby sa Kyjev prezbrazil.

Vzhľadom na toto zložité pozadie by Blinken vytušil, že niečo nie je v poriadku, keď Steinmeier z

ničoho nič telefonoval so Si Ťin-pchingom a Medvedev sa na druhý deň náhle objavil v Pekingu a čínsky prezident ho prijal. Je pozoruhodné, že čítanie Pekingu bolo skôr optimistické, pokiaľ ide o vzťahy Číny s Nemeckom a Ruskom.

Si Ťin-pching predložil Steinmeierovi trojbodový návrh o rozvoji čínsko-nemeckých vzťahov a uviedol, že "Čína a Nemecko boli vždy partnermi v dialógu, rozvoji a spolupráci, ako aj partnermi pri riešení globálnych výziev".

Podobne na stretnutí s Medvedevom zdôraznil, že "Čína je pripravená spolupracovať s Ruskom na neustálom presadzovaní čínsko-ruských vzťahov v novej ére a na spravodlivejšom a rovnomernejšom globálnom riadení".

V oboch čítaniach sa ako téma diskusie spomenula Ukrajina, pričom Si zdôraznil, že "Čína zostáva odhodlaná podporovať mierové rokovania" (Steinmeierovi) a "aktívne podporuje mierové rokovania" (Medvedevovi).

Blinken sa však svojej misie zhostil neobratne, keď do popredia vyzdvihol sporné otázky medzi USA a Čínou, najmä "súčasnú situáciu v COVID-19" v Číne a "význam transparentnosti pre medzinárodné spoločenstvo". Neprekvapuje, že Wang Yi dal Blinkenovi prísne poučenie, aby sa "nevenoval dialógu a zadržiavaniu zároveň", alebo aby "hovoril o spolupráci, ale zároveň bodal Čínu".

Wang Yi povedal: "Toto nie je rozumná súťaž, ale iracionálne potláčanie. Jeho cieľom nie je riadne zvládnuť spory, ale zintenzívniť konflikty. V skutočnosti je to stále stará prax jednostranného zastrašovania. V minulosti to pre Čínu nefungovalo a nebude to fungovať ani v budúcnosti."

Konkrétne o Ukrajine Wang Yi povedal: "Čína vždy stála na strane mieru, cieľov Charty OSN a medzinárodnej spoločnosti na podporu mieru a rozhovorov. Čína bude naďalej zohrávať konštruktívnu úlohu pri riešení krízy vlastným spôsobom." Z čítania amerického ministerstva zahraničných vecí vyplýva, že Blinken nedokázal Wanga Yi zapojiť do zmysluplného rozhovoru o Ukrajine.

Nedávne ukážky Nemecka Pekingu v rýchlom slede za sebou - vysokopostavená návšteva kancelára Olafa Scholza v Číne minulý mesiac s delegáciou popredných nemeckých generálnych riaditeľov a Steinmeierov telefonát minulý týždeň - totiž v Beltwayi nezaznamenali dobrý ohlas.

Bidenova administratíva očakáva, že Nemecko bude najprv koordinovať svoje kroky s Washingtonom namiesto toho, aby vyvíjalo vlastné iniciatívy vo i Číne. (Zaujímavé je, že Si Ťin-pching zdôraznil, že je dôležité, aby si Nemecko zachovalo svoju strategickú autonómiu.)

Súčasná proamerická ministerka zahraničných vecí Nemecka Annalena Baerbocková sa od návštevy kancelára Scholza v Číne dištancovala. Steinmeierov telefonát Siovi zjavne potvrdzuje, že Scholz postupuje podľa plánu pokračovať v konštruktívnej spolupráci s Čínou, ako to urobila Merkelová, bez ohľadu na stav napätých vzťahov USA s Čínou.

Napriek tomu je diskusia o nastolení mieru na Ukrajine s Čínou odvážnym krokom zo strany nemeckého vedenia v súčasnej situácii, keď je Bidenova administratíva hlboko zapojená do zástupnej vojny s Ruskom a má v úmysle podporovať Ukrajinu "tak dlho, ako to bude potrebné".

Má to však aj druhú stránku. Nemecko v posledných mesiacoch zvnútorňuje svoj hnev a poníženie. Nemecko nemôže nemať pocit, že bolo v odpočítavaní ukrajinského konfliktu zahrané do autu - čo je pre krajinu, ktorá je vo svojej zahraničnopolitickej orientácii skutočne atlantistická, obzvlášť nepríjemné.

Nemeckí ministri verejne vyjadrili nespokojnosť s tým, že americké ropné spoločnosti bezostyšne využívajú vzniknutú energetickú krízu na dosiahnutie neočakávaných ziskov predajom plynu za troj- až štvornásobok domácej ceny v USA. Nemecko sa tiež obáva, že zákon Bidenovej administratívy o znížení inflácie, ktorý stavia na základných investíciách do klímy a čistej energie, môže viesť k migrácii nemeckého priemyslu do Ameriky.

Najhorším zo všetkých škrtov bolo zničenie plynovodu Nord Stream. Nemecko musí mať pomerne dobrú predstavu o silách, ktoré stáli za týmto teroristickým činom, ale nemôže ich ani len pomenovať a musí potlačiť pocit poníženia a rozhorčenia. Zničenie plynovodu Nord Stream robí z oživenia nemecko-ruských vzťahov mimoriadne torzovitú záležitosť. Pre každý národ s hrdou históriou je príliš veľa na to, aby sa zmieril s tým, že je tlačенý ako pešiak.

Scholz a Steinmeier sú skúsení politici a vedeli by, kedy sa majú zakopať a zomknúť. Čína je v každom prípade mimoriadne dôležitým partnerom pre hospodársku obnovu Nemecka. Nemecko si nemôže dovoliť, aby USA zničili aj jeho partnerstvo s Čínou a zmenili ho na vazalský štát.

Pokiaľ ide o vojnu na Ukrajine, Nemecko sa stáva frontovým štátom, ale taktiku a stratégiu Západu určuje Washington. Nemecko odhaduje, že Čína má jedinečnú pozíciu na to, aby bola mierotvorcom na Ukrajine. Všetko nasvedčuje tomu, že aj Peking sa zahrieva pri tejto myšlienke.

AUTOR: M. K. Bhadrakumar

[ZDROJ](#)

Překlad: hlavnespravy.sk